

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Babără Marian în numele inculpatului Bulumez Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui

Bulumez Alexandru Mihail,

născut la 24 iunie 1981, originar din Ucraina, reg. Odesa, Frunzovka, domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, str. Sucevița, nr. 38/2, ap. 53.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 09 iulie 2012 - pînă la 01 aprilie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 21 mai 2013 - pînă la 01 aprilie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 29 iulie 2014 - pînă la 29 octombrie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 aprilie 2013, Bulumez Alexandru a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 82 și 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei numite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2009, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, 9 luni și 17 zile, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Bulumez Alexandru la 08 iunie 2012, aproximativ la ora 22⁰⁰, aflîndu-se în apropierea

barului „Galba - Comerț” din mun. Chișinău, str. M. Vaarlam, nr. 63, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-a apropiat de cet. Dariciuc A. și aplicându-i mai multe lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, l-a doborât la pământ după ce deschis i-a sustras geanta în care se afla un telefon mobil de model „Nokia 6300” la preț de 1500 lei, o pereche de ochelari la preț de 1000 lei, precum și bani în sumă de 450 lei și 7 hrivne ucrainești, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul infracțiunii, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot el, Bulumez Alexandru, la data de 10 iunie 2012, aproximativ la orele 00³⁰ aflându-se pe str. Tighina din apropierea Gării Auto din mun. Chișinău, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, s-a apropiat de cet. Bahna Sergiu și a sustras din mîna acestuia telefonul mobil de model „Nokia X3” la preț de 3400 lei, după ce a părăsit locul infracțiunii, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunile sale să fie reîncadrate din prevederile art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal în cele ale art. 187 alin. (1) Cod penal, și în temeiul art. 109 Cod penal, procesul penal în privința sa să fie încetat în legătură cu împăcarea părților, argumentînd că instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor și nu a constatat presupusa violență în privința lui Dariciuc A., precum și nu a constatat existența de daune considerabile, deoarece părțile vătămate în instanța de judecată au declarat că prejudiciul cauzat nu este unul considerabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014, a fost respins, ca nefondat apelul declarat.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei, apreciindu-le din punct de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal a respins argumentele invocate de apelant referitor la necesitatea reîncadrării acțiunilor sale din prevederile art. 187 alin. (2) lit. e) și f) în cele ale art. 187 alin. (1) Cod penal, ca fiind neîntemeiate, deoarece acestea se combat de probele administrate de organul de urmărire penală și examinate în cadrul cercetării judecătorești.

Totodată, Curtea de Apel a considerat că la aplicarea pedepsei lui Bulumez A. pentru infracțiunile comise, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Babără Marian în numele inculpatului Bulumez Alexandru care invocînd temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor contestate cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunile inculpatului Bulumez A. să fie reîncadrate din prevederile art. 187 alin. (2) lit. e) și f) în cele ale art. 187 alin. (1) Cod penal cu încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat că faptei comise de Bulumez A. i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece atît în instanța de fond cît și în cea de apel părțile vătămate au declarat că prejudiciul material cauzat pentru ei nu este considerabil. Totodată, instanțele ierarhic inferioare greșit au constatat existența violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea victimei, deoarece în ședința de judecată Dariciuc A. a confirmat lipsa unor asemenea acțiuni, precum și că el nu a avut posibilitatea de a citi procesul verbal scris de anchetator, într-o limbă pe care nu o posedă.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Babără M. în numele inculpatului, menționînd că temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărîrilor contestate art. 427 alin. (1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii ori faptei săvîrșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul conchide că, motivele invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel. Prin urmare instanța de recurs consideră că, instanța de apel just a constatat că fiind dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea jafului, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, și acțiunile acestuia fiind corect încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, fapt demonstrat prin probele cercetate, corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Analizînd probele acumulate la dosar, Colegiul constată că, instanța de fond și de apel justificat au apreciat critic declarațiile părților vătămate Dariciuc A. și Bahna S. date în cadrul ședinței de judecată referitor la faptul că prejudiciul cauzat le-a fost restituit și acesta nu mai constituie o proporție considerabilă. Or, proporția considerabilă este apreciată la momentul comiterii infracțiunii și nu ulterior, cînd situația materială a părții vătămate se poate îmbunătăți. Cu atît mai mult, proporția considerabilă nu poate fi apreciată în dependență de faptul dacă, ulterior, paguba a fost reparată sau nu.

Instanța de apel întemeiat a considerat ca corespunzătoare realității declarațiile părților vătămate depuse la urmărirea penală, acestea fiind confirmate prin alte probe și materiale ale dosarului care coroborează între ele.

Colegiul apreciază că situația de fapt a fost corect stabilită de instanțele de fond și de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile

tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal.

Cît privește invocarea argumentului referitor la faptul că instanțele de judecată greșit au constatat și aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, Colegiul conchide că, acesta urmează a fi respins deoarece este neîntemeiat și se combate prin probele acumulate la materialele cauzei și anume: - *procesul verbal de sesizare despre săvîrșirea infracțiunii din 10.06.2012* (f.d.5, vol. II); - *explicația și procesul verbal de audiere a părții vătămate Dariciuc A. din 10.06.2012* (f.d.6, 11, vol. II); - *procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie* (f.d.14, vol. II) și *procesul – verbal de confruntare între învinuit și partea vătămată din 13.06.2012* (f.d.45, vol. II). Astfel, în toate aceste acte partea Dariciuc A. indică că *a fost agresat fizic și lovit, după care în mod deschis inculpatul i s-a sustras geanta cu bunuri personale.*

Afirmația avocatului Babără M. cu privire la faptul că partea vătămată Dariciuc A. nu posedă limba de stat și nu a înțeles conținutul actelor pe care le-a semnat la faza de urmărire penală, la fel urmează a fi respinsă ca fiind una declarativă. La acest capitol Colegiul ține să remarce că, potrivit procesului - verbal de sesizare despre săvîrșirea infracțiunii din 10.06.2012 (f.d.5, vol. II) partea vătămată Dariciuc A. a invocat că dorește să dea declarații în limba de stat.

Prin urmare, Colegiul conchide că, temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, „nu au fost întrunite elementele infracțiunii” și „faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”, nu și-au găsi confirmare în cazul supus judecării.

Alt argument invocat în cererea de recurs este “nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel”, temei prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care de asemenea nu este prezent în cazul supus judecării, deoarece instanța de apel în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, examinînd cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, încadrînd corect acțiunile inculpatului, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Generalizînd cele expuse mai sus, instanța de recurs conchide că, urmează a fi respinsă solicitarea recurentului privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, deoarece infracțiunea comisă de către

inculpat este o infracțiune gravă, pentru care legea penală nu prevede împăcarea părților.

Totodată, instanța de recurs remarcă că argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel. Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs constată, că instanța de apel la examinarea apelului declarat a respectat cerințele art. 101, 414, 417 Cod de procedură penală, și a răspuns la toate motivele invocate de apelant.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiurile indicate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Babără Marian în numele inculpatului Bulumez Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014 în cauza penală în privința lui *Bulumez Alexandru Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 18 noiembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev